

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2015 r.,

zażalenia na zarządzenie Kierownika Sekcji II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2015 r. (II AKo 9/15) o odmowie

przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5

maja 2015 r. o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt

VIII Ko 55/08 Sądu Okręgowego w Warszawie zakończonego wyrokiem z dnia 9 stycznia 2009 r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie wnioskodawcy jest bezzasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 547 § 1 k.p.k., na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania zażalenie nie przysługuje jeżeli orzekł o tym sąd apelacyjny.

Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Brak podstaw również do tego, aby wyprowadzać wniosek o bezwzględny nakaz dwuinstancyjności, a więc prawie do skarżenia każdego orzeczenia sądowego, z przepisów Konstytucji RP.

Nie można zapominać i o tym, że postępowanie wznowieniowe jest postępowaniem toczącym się w wyniku złożenia nadzwyczajnego środka

zaskarżenia, a więc z istoty swojej o charakterze odwoławczym. Już choćby stąd, dyspozycja art. 547 § 1 k.p.k., nie może być traktowana jako pozostająca w sprzeczności z treścią art. 176 czy 78 Konstytucji RP.

Przepis ten nie został też uznany za sprzeczny z Konstytucją RP przez Trybunał Konstytucyjny.

Przepis art. 547 § 1 k.p.k. należy traktować jako obowiązujący i jako taki, wiążący swą treścią Sądy.

Powyższe powoduje, że zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.